

Úmysly mši svatých od 29. ledna do 11. února 2018

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

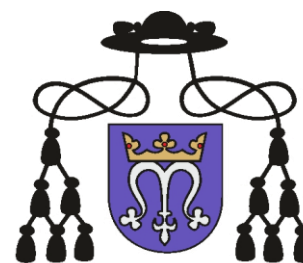
Po 29. 1. kaple na proboštví	Za Jindřišku Dolejšovou a celý rod	Po 5. 2. kaple na proboštví	Za duše v očistci
Út 30. 1. K	Za Josefa Svobodu a rodiče	Út 6. 2. K	Za Boží pomoc v nemoci a za brzké uzdravení
St 31. 1. P	Za dar správných rozhodnutí	St 7. 1. P	Za ř sestru Marcelu Steinhauserovou
Čt 1. 2. K	Za Jarmilu Hřebíčkovou a rodinu	Čt 8. 1. K	Za dobrodince
Pá 2. 2. P	Za ř Josefa a Marii Vintrový, rodiče a sourozence z obou stran	Pá 9. 2. P	Za dar pevné víry
So 3. 2. P	Za ř Jana Holíka, rodiče a duše v očistci	So 10. 2. P	Za ř Jana Holíka, rodiče a duše v očistci
Ne 4. 2. 5. neděle v mezidobí	P: Za farnosti K: Za Boží ochranu pro děti a jejich rodiny	Ne 11. 2. 6. neděle v mezidobí	P: Za farnosti K: Za ř Jindřišku Večeřovou a rodiče z obou stran

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštví Jindřichův
Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,
mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdomá, pan Karel Bajer st.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 7. 2. 2018.



ACTA 3 / 2018

XXIII. ročník

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštví v Jindřichově Hradci

28. ledna 2018

Mše je modlitba

Katecheze papeže Františka na gen. audienci, nám. sv. Petra

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Pokračujeme v katechezi věnované mši svaté. Porozumění kráse eucharistické slavnosti bych rád začal od velmi jednoduchého aspektu, že totiž mše je modlitbou, ba dokonce je povytce tou nejvznešenější, nejvelebnější a zároveň „nejkonkrétnější“ modlitbou. Je setkáním lásky s Bohem skrze Jeho Slovo a skrze Ježíšovo Tělo a Krev. Je to setkání s Pánem.

Nejprve si však musíme odpovědět na jednu otázku. Co je vlastně modlitba? Je to především dialog, osobní vztah s Bohem. A člověk byl stvořen jako bytost, která má osobní vztah s Bohem a realizuje se plně pouze v setkání se svým Stvořitelem. Cesta života vede vstříc definitivnímu setkání s Pánem.

Kniha Geneze tvrdí, že člověk byl stvořen k obrazu a podobě Boha, který je Otcem i Synem i Duchem svatým, dokonalým vztahem lásky, kterou je jednota. Z toho můžeme chápat, že my všichni jsme stvořeni, abychom navázali dokonalý vztah lásky v nepřetržitém dávání a přijímání a tak mohli nalézt plnost svého bytí.

Když byl Mojžíš před hořícím keřem povolán Bohem, tázal se, jaké je Jeho jméno. A co odpověděl Bůh? »Já jsem, který jsem« (Ex 3,14). Tento výraz ve svém původním smyslu vyjadřuje *přítomnost a přízeň*. Bůh totiž vzápětí dodává: »Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův« (v.15). Tak také Kristus, když povolává svoje učedníky, volá je, aby byli s *Ním*. Toto je tedy největší milost: můžeme zakoušet, že mše, eucharistie je výsostným momentem přebývání s Ježíšem a skrze Něho s Bohem a s bratřími.

Modlit se znamená také - jako v každém opravdovém dialogu - umět setrvat v mlčení. V dialozích existují momenty mlčení, společného ztišení s Ježíšem. Jdeme-li však na mši a přijdeme možná o pár minut dříve, začneme klábosit s někým, kdo je vedle nás. Není to však chvíle ke klábosení. Je to chvíle ke ztišení, abychom se nachystali k dialogu. Je to chvíle k usebrání srdce, abychom se připravili na setkání s Ježíšem. Mlčení je velice důležité. Vzpomeňte, co jsem řekl minulý týden: nepřicházíme na divadlo, jdeme na setkání s Pánem, a mlčení nás připravuje a provází. Zůstávejme mlčky s Ježíšem. A z tajemného Božího mlčení vyplyne Jeho Slovo, které zazní v našem srdci. Samotný Ježíš nás učí, že je reálně možné „přebývat“ s Otcem, a dává to najevo svojí modlitbou. Evangelia nám ukazují Ježíše, jak se odebrá do ústraní, aby se modlil, a učedníci, kteří pozorují tento Jeho důvěrný vztah s Otcem, pocítí přání mít v něm účast a žádají: »Pane, nauč nás modlit se« (Lk 11,1), jak jsme před chvílí slyšeli ve čtení na začátku audience. Ježíš odpovídá, že první nezbytností modlitby je umět říci „Otče“. Dejme si pozor: nejsem-li schopen říci Bohu „Otče“, nejsem schopen se modlit. Musíme se naučit říkat „Otče“, to znamená stanout v Jeho přítomnosti se synovskou důvěrou. Abychom se to však naučili, je třeba pokorně uznat, že potřebujeme poučení, a jednoduše říci: Pane, nauč mne modlit se.

Toto je první bod: být pokorní a uznat, že jsme dětmi; spočinout v Otcí a důvěřovat Mu. Ke vstupu do nebeského království je nezbytné být maličký jako děti. V tom smyslu, že děti dovedou důvěřovat, vědí, že se někdo stará o ně, o to, co budou jíst, co si obléknou, a tak dále (srov. Mt 6,25-32). Toto je počáteční postoj: *důvěřovat a svěřovat se* jako děti rodičům; vědět, že Bůh na tebe pamatuje, pečuje o tebe, o mne a o všechny.

Druhou dispozicí, která je rovněž vlastní dětem, je ochota *nechat se překvapit*. Dítě neustále klade tisíce otázek, protože touží objevit svět, a dívá se dokonce maličkostem, protože všechno považuje za nové. Pro vstup do nebeského království je nezbytné umět žasnout. Zeptejme se: necháváme se v našem vztahu s Pánem, v modlitbě udivit anebo myslíme, že modlit se znamená mluvit k Bohu, jako to dělají papoušci? Nikoli, znamená to svěřit se, otevřít srdce a nechat se udivit. Necháváme se překvapit Bohem, který je vždycky Bohem úžasu? Setkání s Pánem je totiž vždycky živé, nikoli muzeální. Je to živé setkání, a my přicházíme na mši, nikoli do muzea. Jdeme na živé setkání s Pánem.

V evangeliu je řeč o jistém Nikodémovi (srov. Jan 3,1-21), starším muži, který byl v Izraeli autoritou a přichází za Ježíšem, aby Jej poznal. Pán k němu promlouvá o nezbytnosti »znovu se narodit« (srov. v. 3). Co to znamená? Je možné narodit se znovu? Žít znovu s chutí, radostí a úžasem? Lze to i tvář v tvář tolika tragédiím? To je základní otázka naší víry a touha každého věřícího, totiž touha narodit se znovu, radost začít znovu. Máme tuto touhu? Přeje si každý z nás, aby se znovu narodil a setkal s Pánem? Máte tuto touhu? Vskutku je možné snadno ji ztratit,

Farní ples v Deštné

Farní společenství Deštná srdečně zve na farní ples, který se koná v pátek 2. února 2018 od 20.00 hod. v KD Deštná. K tanci a poslechu hraje Malá Valdaufinka Ády Školky. Lístky jsou v předprodeji u paní Divišové, tel. 728 842 229.

Mše svatá zaměřená pro děti

Mše sv. se zaměřením pro rodiny s dětmi bude sloužena v proboštském kostele v neděli 4. února od 9.30 hod. Hudebně ji doprovodí Petrovy klíče.

Příprava na biřmování

Zájemci o přijetí svátosti biřmování jsou zváni na přípravu ve čtvrtek 8. února od 19.00 hod. (mladší s P. Jozefem), resp. v sobotu 10. února od 18.15 hod. (starší s P. Ivem).

Výročí Panny Marie v Lurdech

Na letošní 11. únor připadá přesně 160. výročí zjevení Panny Marie v Lurdech. Protože je to právě neděle, nelze Památku Panny Marie Lurdské liturgicky slavit. Tento den slavíme jako světový den nemocných, kdy se modlíme nejen za ně, ale i za ty, kteří je léčí, ošetřují a jim posluhují, tedy za zdravotnický personál i za ty, kteří doma nemocným věnují svoji péči.

Karnevalové odpoledne pro děti

V neděli 11. února zveme nejmenší děti do farní kavárničky, kde proběhne karnevalové odpoledne plné zábavy, soutěží a her. Začínáme v 15.00 hod. a těšíme se na krásné masky ☺.

Pouť ke cti bl. Bedřicha Bachsteina

v sobotu 17. února se koná pěší pouť do Horní Pěny ke cti bl. Bedřicha Bachsteina a dalších františkánských mučedníků. Poutníci vyjdou v 12.30 hod. od kláštera sv. Kateřiny. Poutní mše bude slavena v Horní Pěně od 15.00 hod. V případě velmi špatného počasí se pěší putování ruší, a sejdem se až na mši v pěněnském kostele.

Výzva – kapličky

Rádi bychom požádali všechny, kdo zamýšlejí uspořádat příležitostné bohoslužby v kaplích v okolních obcích, aby nám to již nyní nahlásili na proboštství, domluvili si s námi termíny a my s tím mohli počítat.

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení B, feriální cyklus čtení 2, čtvrtý a první týden žaltáře v Breviáři

Neděle	28. 1.	– 4. neděle v mezidobí
Středa	31. 1.	– památka sv. Jana Boska, kněze
Pátek	2. 2.	– svátek Uvedení Páně do chrámu
Sobota	3. 2.	– památka sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
Neděle	4. 2.	– 5. neděle v mezidobí
Pondělí	5. 2.	– památka sv. Agáty, panny a mučednice
Úterý	6. 2.	– památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
Čtvrtek	8. 2.	– památka sv. Josefíny Bakhity, panny
Sobota	10. 2.	– památka sv. Scholastiky, panny
Neděle	11. 2.	– 6. neděle v mezidobí (světový den nemocných)

Zprávy a oznámení:

Přednáška

Další přednáška P. Ivo Prokopa z cyklu Prameny světla bude mít téma „Historický vývoj mše sv.“ Uskuteční se na proboštství ve středu 31. ledna od 18.45 hod.

Hromnice

O svátku Uvedení Páně do chrámu v pátek 2. února začne mše sv. obřadem žehnání svící pod kruchtou proboštského kostela a poté bude následovat průvod se svícemi.

Svatoblažské požehnání

Tradiční požehnání s prosbou o zdraví těla i duše na přímluvu svatého biskupa a mučedníka Blažeje budeme udílet v den jeho památky, tj. v sobotu 3. února po večerní mši sv. v proboštském kostele.

protože v důsledku mnoha aktivit a plánů, které chceme uskutečnit, nám nakonec zůstává málo času a ztrácíme ze zřetele základ: život svého srdce, svůj duchovní život, kterým je setkání s Pánem v modlitbě.

Pán nás vskutku překvapuje, když nám ukazuje, že nás má rád i v našich slabostech. »Ježíš Kristus [...] je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa« (1 Jan 2,2). Tento dar, pramen opravdové útěchy – Pán totiž vždycky odpouští a těší – je darem, který je nám dáván skrze eucharistii, onu svatební hostinu, kde se Ženich setkává s naší slabostí. Mohu říci, že když přistupuji na mši k přijímání, setkává se Pán s mojí slabostí? Ano. Můžeme to říci, protože je to pravda! Pán se setkává s naší slabostí, aby nás opět přivedl k našemu prvotnímu povolání, totiž být k obrazu a podobě Boha. To je prostředí eucharistie; toto je modlitba.

Přeložil Milan Glaser

Převzato z www.radiovaticana.cz

Tříkrálová sbírka 2018

Tříkrálovou sbírkou 2018 realizovanou Farní charitou Jindřichův Hradec považujeme historicky za nejúspěšnější ze všech sbírek, které se pod Farní charitou Jindřichův Hradec uskutečnily. Výtěžek překonal dosavadní rekord z roku 2016, kdy bylo vykoledováno 74 285 Kč. Průměrný výtěžek sbírky se pohybuje kolem 50 tisíc korun. Letošní koleda přesáhla hranici sta tisíce korun.

Vykoledováno bylo přesně 130 340 Kč. Zapečetěno bylo 43 pokladniček.

Tříkrálová sbírka se uskutečnila v těchto obcích: Jindřichův Hradec, Deštná, Kardašova Řečice, Kunžak, Suchdol, Lásenice, Mosty, Nová Bystřice, Plavsko, Příbraz, Staré Město pod Landštejnem, dále také v Dírné, Člunku, Strmilově atd. Na koledování se podílelo více než 100 dobrovolníků. Nebýt pomoci dobrovolníků a vaší finanční podpory, nikdy bychom nedosáhli takovéto částky. Tímto bychom chtěli poděkovat všem vedoucím skupinek, všem koledníkům, dále také všem, kteří nabídli koledníkům pohoštění. Jmenovitě bychom chtěli poděkovat také městu Jindřichův Hradec, které nás po celou dobu sbírky velmi podporovalo a stalo se naším sponzorem. Dále bychom rádi poděkovali Jindřichohradecké římskokatolické farnosti – proboštství, které s námi úzce spolupracovalo.

Především bychom chtěli poděkovat vám všem, kteří jste finančně přispěli k letošnímu rekordu. Děkujeme za vaši pomoc a štedrost!

Výtěžek tříkrálové sbírky bude využit následujícím způsobem. Jak již bylo dříve avizováno: **65 % výtěžku jde na projekty Farní charity Jindřichův Hradec**, 15 % je určeno na projekty Diecézní charity České Budějovice, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % půjde na celostátní projekty a 5 % je režie sbírky.

Každý rok je vypisován záměr tříkrálové sbírky za jednotlivé charity. Pro letošní rok bude zmíněných 65% rozděleno mezi naše čtyři projekty a to následujícím způsobem: **19,50%** půjde na zkvalitnění poskytovaných služeb Poradny pro lidi v nouzi, **16,25%** na zkvalitnění poskytovaných služeb Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, **16,25%** na zkvalitnění poskytovaných služeb Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Síť, **13%** na zkvalitnění poskytovaných služeb Noclehárny sv. Antonína.

Moji milí farníci,

chtěla bych využít příležitosti a touto formou vám co nejsrdečněji poděkovat za veškerou pomoc s Tříkrálovou sbírkou 2018. Velmi si vážím toho, jak se již po několik let zapojujete do Tříkrálové sbírky. Jsem vděčná za to, s jakou radostí se každoročně angažujete.

Letošní rok je Tříkrálová sbírka ve znamení rekordu. Farní charita Jindřichův Hradec nikdy v historii nezískala tolik peněz jako letos. Vybralo se přes 130 tisíc korun. A za to Vám patří velký dík!

Největším darem a krásou, kterou na této sbírce spatřuji, je naše vzájemné propojení. Myslím tím propojení Farní charity Jindřichův Hradec a farností, které patří do Jindřichohradeckého vikariátu. Děkuji Bohu za tento obrovský dar. Spolupráce charity a farností není samozřejmostí. Děkuji za to, že jste každý z vás perem v Boží ruce. (Jedná se o můj oblíbený citát, který pronesla matka Tereza: „Jsem perem v Boží ruce, může se mnou psát, co chce.“)

Ještě jednou touto formou děkuji za vaši veškerou pomoc, v tuto chvíli především při Tříkrálové sbírce 2018. Děkuji Vám všem, kteří jste přímo zapojili, ať už přípravou kostýmů a pohoštění nebo vedením kolednických skupinek či samotným koledováním. Děkujeme také všem vám, kteří jste finančně přispěli. Děkujeme I za vaši průběžnou pomoc nejen při Tříkrálové sbírce, díky za vaše materiální dary, které pomáhají lidem v nouzi. Nejvíce však děkujeme za všechny vaše modlitby, bez nich bychom nezvládli jediný den. Děkujeme!

Se srdečným pozdravem

*Bc. Karolína Píchová
ředitelka Farní charity J. Hradec*

ministranti klečeli na zemi. Pobožnost u jesliček začínala litaniemi Ke jménu Ježíš, následovaly různé modlitby s vánoční tematikou a bohoslužba, která trvala asi půl hodiny, byla zakončena požehnáním přítomných Nejsvětější svátostí a jejím vrácením zpět do svatostánku. Další kněží již žádné samostatné pobožnosti u jesliček neměli. Mimo Vánoce byly jesličky skladovány v přední sakristii (místnost v přízemí věže). K jejich přenášení bylo třeba více silných mužů. Když se jich nedostávalo, v roce 1974 byly jesličky trvale umístěny ve vchodu do jižní chrámové lodi (poblíž křtitelnice) uvnitř dřevěné konstrukce, do které administrátor proboštství P. Oldřich Votava zavedl elektrický proud a instaloval svítidlo k osvětlení jesliček. Pozadí jesliček tvořil závěs ze světle modré látky, který zakryl kostelní dveře, vyčnívající za jesličkami. Výhodou bylo, že stačilo před Štědrým dnem z jesliček utřít prach, postavit polychromované figurky a u dřevěné konstrukce otevřít dvoukřídle dveře a postavit na ozdobu dva vánoční stromky, nevýhodou bylo, že vchod do kostela v prostředku stěny jižní boční chrámové lodi byl trvale nepoužitelný. Další administrátor proboštství P. Karel Vrba nechal v roce 1990 jesličky přemístit do nově upravené dřevěné konstrukce v zadním rohu jižní chrámové lodi, pod kůrem poblíž zpodědnice, kde jsou dosud. Také za zde umístěnými jesličkami jsou nyní nepřístupné kostelní dveře a navíc ještě druhý vchod ke schodišti na kůr.

Jesličky tvoří postavy Svaté rodiny, volek a oslík, anděl, tři pastýři, postavy tři králů, slon, kůň, velbloud s vodičem a dvanáct oveček, k jesličkám náleží betlémská jeskyně, kulisy městských hradeb a náznak města. Celé pozadí jesliček dotvořili a vymalovali v roce 1991 manželé Cerhákovi (umělecký restaurátor Adolf a chrámová malířka Věra). Tyto jesličky jsou v proboštském chrámu ke zhlédnutí každoročně a bývalo pravidlem, že po dopolední mši svaté na svátek sv. Štěpána u nich probíhalo „pásmo dětí u jesliček“, řízené paní Mgr. Evou Hejdovou.

Ve vánoční době jsou ještě vystavovány v proboštském chrámu stále se rozšiřující velmi hezké jesličky z kukuřičného šustí. Jejich tvůrkyní je umělecky nadaná zahradnice paní Marie Mottlová. Vždy jsme zvědaví na to, čím zase své jesličky obohatí a čím nás překvapí.

Je třeba poděkovat všem, kteří se každoročně jakýmkoliv způsobem ochotně podílejí na možnosti v proboštském chrámu shlédnout jesličky a přiblížit si tak atmosféru narození Dítěte Ježíše, který se pro naši spásu stal člověkem. Kěž při pohledu na jesličky si uvědomujeme, že narození Božího Syna je počátkem našeho vykoupení a že je třeba žít tak, abychom, jako se v době vánoční s radostí díváme na Božské Dítě v jesličkách proboštského chrámu, se jednou mohli s radostí natrvalo dívat na vzkříšeného Ježíše Krista v nebi.

zpracoval Karel Bajer (2018)

Z historie jesliček v proboštském chrámu

(dokončení z farního zpravodaje č. 2/2018)

(pokud jsou jesličky umístěny v zadní části kostela, je dovoleno, aby byly vystavovány i po skončení liturgické doby vánoční, nejpozději však do 2. února)

2) Jesličky v proboštském chrámu.

Dříve, než se zmíníme o jesličkách, je nutno uvést, že ozdobou farního chrámu v Jindřichově Hradci bylo od závěru 1. poloviny 17. století několik obrazů s vánoční tematikou, tedy určitě tradiční scéna betlémské jeskyně se Svatou rodinou, anebo klanění Tří králů. Zásluha o pořízení obrazů je přisuzována Janu Pošmurnému, který byl v letech 1641 – 1646 rektorem jindřichohradecké jezuitské koleje, když před tím v letech 1637 – 1640 byl děkanem jezuitské filosofické fakulty v Olomouci. Jan Pošmurný – Joannis Possmurnius, rodák ze slezského Opole, byl významným jezuitou, v letech 1658 – 1661 zastával službu provinciála celé české jezuitské provincie a byl znalcem církevního výtvarného umění, např. jako první rozeznal, že socha Panny Marie Svatohorské má velkou podobnost s Madonou Kladskou.

V proboštském chrámu tedy obrazy předcházely jesličkám. O první jesličky se také v Jindřichově Hradci postarali jezuité. Ač jejich řádovým kostelem byl kostel sv. Máří Magdaleny, jezuité, jako patroni proboštského chrámu, se považovali za oprávněné rozhodovat i o vybavení v tomto farním kostele. Kdy zde byly postaveny první jesličky, nevíme, ale muselo to být již před rokem 1671. V tomto roce zřízené jesličky jsou totiž označovány jako „nové“. O Vánocích byly stavěny v presbytáři, zřejmě někde poblíž hlavního oltáře. Archivář Teplý (Teplý: Dějiny J. Hradce, II/1, str. 162) uvádí, že jezuité pořídili v roce 1680 jesle, které skutečně zajímavě latinsky nazvali „mechanica Nativitatis Domini nostri Jesu Christi“ (mechanica = latinský název pro řemeslnický výrobek) Narození Pána našeho Ježíše Krista).

Jisté však je, že dle jezuitské kroniky (Státní oblastní archiv Třeboň, pracoviště J. Hradec, digitální archiv knih – jezuitská kronika, snímek č. 160), v souvislosti s oltářem Zvěstování Panny Marie, byly v roce 1685 jesličky stavěny na rozhraní presbytáře a střední chrámové lodi a to tak, že po jedné straně vítězného oblouku stávala betlémská jeskyně se Svatou Rodinou a na druhé straně vítězného oblouku byla salaš pastýřů asi s ovci. Figury v takových jesličkách možná byly v životní velikosti. Je téměř jisté, že všechny výše uvedené jesličky se setkaly s tehdy čerstvě

napsanými líbeznými vánočními písněmi Adama Václava Michny z Otradovic, který tyto jesličky viděl na vlastní oči.

Potom dlouhou dobu o jesličkách v proboštském chrámu nic nevíme, po výše uvedeném zákazu císařovny Marie Terezie z roku 1751 (a jeho prodloužením císařem Josefem II.) instalovat v době vánoční v kostelech jesličky, zřejmě zmizely i z proboštského chrámu, pokud byly nějaké v kostele nebo na proboštství někde skladovány, tak asi v roce 1801 shořely. Po celé 19. století není o jesličkách v proboštském chrámu žádná písemná zpráva, za to však jesličky různé kvality byly prý součástí Vánoc v každé domácnosti ve městě. Tak vznikly i jesličky, jejichž tvůrcem byl punčochářský mistr Tomáš Krýza (1838 - 1918) a které jeho syn Jan Krýza (původně katolický kněz) v roce 1935 daroval muzeu.

Pokud se týká proboštského chrámu, až v roce 1924 zakoupil probošt Jan Vacek (proboštem 1923 - 1929) jesličky od tyrolské firmy Ferdinand Stuflesser z Trentina. Po celá desetiletí byly pak ve vánoční době vystavovány před oltářem Příbuzenstva Ježíšova (tehdy zde

ještě nebyl relikviiář sv. Hippolyta), tedy v čele levé - severní

(evangelijní) boční lodi a od 25. prosince až do 2. února byly u nich denně konány večerní pobožnosti (večerní mše sv. neexistovaly).

Vzpomínám,

že v 50. letech 20.

století (a jistě tomu tak

bylo i dříve), nestály

před betlémskou

jeskyní se Svatou

Rodinou žádné figurky

oveček, byl zde volný

prostor. Pan probošt František Friedl, oblečený v bílém pluvíálu, když vyšel ze sakristie, nesl v ruce v burse složený korporál, ten rozestřel před betlémskou jeskyní, přenesl ze svatostánku blízkého oltáře Svatého kříže (ten stál zhruba tam, kde je dnes středový oltář) Nejsvětější svátost v ciboriu a to postavil na korporál. Před jesličkami bylo umístěno klekátko, na kterém pak pan probošt klečel,

